

forskellige Institutioner under Kultusministeriet. Deriblandt vil ogsaa være en Lønningslov, som i længere Tid har været paakrævet for Lærerinder ved Statens højere Almenskoler, og det ærede Medlem vil deraf se, at man fra Ministeriets Side har tænkt saa vidt muligt at stille Lærerinderne fuldstændig paa samme Standpunkt som Mændene og med samme Løn, som man tidligere har lønnet Lærerne med, ligesom de ogsaa vil faa de samme Titulaturer og blive kaldt Adjunker og Overlærerinder. Men at gøre saa meget, som der her er Tale om fra det ærede Medlems Side for at skaffe en enkelt bestemt Person en Udnævnelse til Overlærerinde, synes jeg ikke, man kan.

Jeg har tilbage det Spørgsmaal, som forskellige Medlemmer har diskuteret meget stærkt, Spørgsmaalet om Navnet „de kommunale Efterskoler“. Det Navn, som staa i Finansloven og for Øjeblikket er det officielle Navn, er „de kommunale Efterskoler“. Der er i Øjeblikket saa stor Uenighed derom her i Tinget, at det vist neppe vil være muligt at gennemføre — og jeg tænker derfor heller ikke paa at stille — noget Ændringsforslag i saa Henseende til tredje Behandling. Man maatte i hvert Fald hellere vente — andet forlanges heller ikke af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) —, for at Sagen kunde tages op til Overvejelse ved Udarbejdelsen af den kommende Finanslov. Vi kunde saa maaske glæde os til en større Debat ved næste Aars Finanslovbehandling om, hvorvidt vi skal blive ved Navnet „de kommunale Efterskoler“ eller vælge Navnet „Ungdomsskolen“. Med Hensyn til det logiske har jeg en Fornemmelse af, at det undertiden glipper med Logikken. Naar man for Eksempel hører det ærede Medlem fra Køge (Mads Larsen) staa op og kæmpe paa det kraftigste imod at kalde disse Skoler Ungdomsskoler, fordi det egentlig er Højskolerne, der skal hedde Ungdomsskoler, og samtidig stadig benævne dem, der gaar i disse Skoler, den konfirmerede Ungdom, saa faar man en Fornemmelse af, at man egentlig lige saa godt kunde kalde dem Ungdomsskoler, naar det dog er den konfirmerede Ungdom, der gaar der. Jeg kan ikke sige andet end, at for mig er der noget i det, som er fremdraget af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, at man ikke kan kalde Højskolen Ungdomsskolen, for den har nu en Gang ikke taget det Navn. Havde den

gjort det fra først af, var der vel neppe nogen, der vilde prøve paa at tage Navnet fra den og give det til en anden Del af vort Skolevæsen. Jeg skal derfor ikke for mit Vedkommende have noget imod, at man benævner denne Skole efter den Ungdom, der skal eller vil blive ved at gaa i Skole eller — hvad vi forhaabentlig en Gang kommer til hele Landet over — gaar i Skole fra det 14de til det 18de Aar, og bruger Betegnelsen Ungdomsskolen. Det er ikke alene Højskolerne, der kunde føle sig krænkede derved. Hvorfor skulde Realskolen og Præliminærskolen ikke føle sig krænket? Mellemskolen kunde ogsaa gøre Førdring paa at kaldes Ungdomsskolen. Da imidlertid ingen af dem har gjort det, vil jeg ikke finde det saa galt at ændre Betegnelsen til Ungdomsskolen. Noget meget stort Spørgsmaal synes jeg i øvrigt ikke, det er.

Ordføreren (Mads Larsen): Jeg kan ikke nægte, at jeg i høj Grad beklager, at det ser ud, som om den højtærede Kultusminister lader det, han selv foreslaar, i Stikken. Men hvis den højtærede Minister, som det fremgaar af hans Udtalelser, ikke har noget personligt Standpunkt overfor Spørgsmaalet om, hvorvidt de omtalte Skoler med Rette kan kaldes Ungdomsskoler, vil jeg anbefale ham, at han anstønger sig for, inden vi skal have en Forhandling om dem, at faa et saadant personligt Standpunkt, thi det vilde dog have en ikke saa ganske ringe Betydning for Rigsdagens Holdning overfor et saadant Spørgsmaal. Jeg hævder vedblivende, at der er god Logik i ikke at ville tillade en Art af Skoler, hvis Elever ikke i overvejende Grad kan betegnes som den danske Ungdom, at bruge Navnet „Ungdomsskolen“. Disse Elever er i Overgangsalderen, i det, vi kalder Lømmelalderen. Deres Udvikling er ikke tilendebragt; derfor er det ikke nogen egentlig berettiget Betegnelse at benævne dem den danske Ungdom og som Følge deraf heller ikke at bruge Betegnelsen „den danske Ungdomsskole“ om Skolen for disse unge Mennesker. At det skal være en Brist paa Logik, som den højtærede Minister sagde, at man i samme Øjeblik, man har protesteret mod Navnet „Ungdomsskolen“, betegner den som Skolen for den konfirmerede Ungdom, kan jeg ikke forstaa. Den Betegnelse ligger jo ganske lige for. Det er en Fortsættelse af den Undervisning, der afbrydes ved Konfirmationen, hvor Barnet gaar ud af Børneskolen, Folke-